

РЕШЕНИЕ

№ 26355

гр. София, 30.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 28.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **1270** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е образувано по жалба на „ИНТЕР БИЛД ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Г. С. Т.-управител, чрез адв.Т. С., с адрес за призоваване:гр. С., [жк], [улица], вх.Б, ет.1, ап.16, против РА №Р-22002223000916-091-001 от 18.09.2023г., потвърден с Решение №1813/22.12.2023г. на директора на ТД на НАП-С..

С жалба се твърди необоснованост на ревизионния акт тъй като направените от ревизионните органи изводи не се подкрепят от събраните в хода на ревизията доказателства. Бланкетно е посочено, че са нарушени материалноправните разпоредби и административно-производствените правила.По същество от съда се иска да отмени обжалвания ревизионен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който моли съда да уважи жалбата.

Ответникът - Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП - [населено място], редовно призован, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не е встъпила в процеса,

Съдът след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №Р-22002223000916-020-001/22.02.2023 г./л.31/. връчена на 06.03.2023 г. по електронен път, изменена със Заповед №Р.-020-002/ 02.06.2023 г., издадени от С. Й. Г., на длъжност началник сектор при ТД на НАП В., оправомощена със Заповед №РД-01-787/08.11.2021 г., изменена със Заповед №РД-01-304/05.04.2023 г. и №РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД

на НАП С. във връзка със Заповед №3-ЦУ-3287/08.11.2021 г., №3-ЦУ-324/10.02.2023 г. и №3-ЦУ-869/03.05.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП във връзка със Заповед №3ЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. и №3ЦУ-ОПР-22.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на „ИНТЕР БИЛД ГРУП“ ЕООД за установяване на задължения за ДДС за периодите от 01.07.2019 г. до 30.06.2021 г. и за корпоративен данък за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г.

Процесната ревизия е втора за спорните периоди и вид данъчни задължения и се извършва във връзка с решение №146/02.02.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С.. Касателство към нея имат и събрани в хода на предходни ревизионни производства и проверки доказателства, които са приобщени по надлежния ред със съставянето на съответните протоколи. В хода на Ревизия по ЗДДС за данъчен период от 01.01.2019г. до 31.03.2019г., приключила с издаването на РА № Р-22221720004589-091-001 от 23.06.2021г. е било изследвано ползвано право на данъчен кредит по 6 броя фактури издадени от „Анивия“ ЕООД, описани на стр. 21 от РД. Процесуалните действия и анализа на събрания доказателствения материал в това производство са подробно пресъздадени на страници 21-23 от настоящия Ревизионен доклад /л.47-48 от делото/. От значение за настоящата ревизия е обстоятелството, че с цитирания РА № Р-22221720004589-091-001 от 23.06.2021г. са установени задължения по ЗДДС в общ размер на 12 013,78 лв., от които 9 709,85 лв. главница и 2 303,93 лв. лихви, произтичащи на отказано право на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 6 и чл. 25 ЗДДС по 6 броя фактури, издадени от „Анивия“ ЕООД през д.п. м. 01.2019 г., както и задължения – ДДС за внасяне по подадени от дружеството СД вх. № 22171638257/13.03.2019 г. и вх. № 22171649572/12.04.2019 г. Производството по оспорване на ревизионния акт е приключило с Решение № 4614 от 05.05.2025г. по адм.д. 1756/2025г., с което е оставено в сила Решение № 23664 от 15.11.2024 г., постановено по адм. д. № 11050 по описа на Административен съд София - град (АССГ) за 2021 г. (служебно известно на съда). С последното е потвърден така издадения срещу „Интер Билд Груп“ ЕООД ревизионен акт.

В настоящата ревизия е установено, че ревизираното дружество „Интер Билд Груп“ ЕООД с ЕИК по Булстат[ЕИК] е учредено с У. акт от 27.02.2017г. от Г. Т. в качеството му на Управител на „Стройбилд Груп“ ЕООД с ЕИК по Булстат[ЕИК], със седалище и адрес на управление на [населено място], район Искър, [жк], [жилищен адрес] бх.Б, ет.6., ап.265. Единоличен собственик на капитала на ревизираното дружество е „Стройбилд Груп“ ЕООД. С Протокол от 10.12.2018г. са променени седалището и адреса на управление на дружеството - на [населено място], [улица], б. "з", вх. А, офис 13. С Договор за продажба на дружествени дялове от 10.12.2018г., „Стройбилд Груп“ ЕООД, като едноличен собственик на капитала, продава на физическото лице Г. Т. собствени на дружеството дружествените дялове на „Интер Билд Груп“ ЕООД в размер на 200,00 лв.

Извършваната дейност през ревизирия период е дейност на питейно заведение, осъществявана в нощен клуб „Б.“, находящ се на адрес [населено място], [улица]. Обектът е нает, съгласно сключен Договор за наем от 01.06.2018г. с „Ф. на Научно-техническите съюзи в България“ с ЕИК[ЕИК] /л.877/, в последствие изменен с Анекси от 30.09.2020г. и от 01.05.2021г. В хода на ревизията не са установени други обекти, от които да се осъществява търговска или друга икономическа дейност. Съгласно Договор за наем от 01.12.2019г. с „БИК Билд“ ЕАД, ревизираното дружество ползва едно парко място под наем, намиращо се на паркинг в зоната на Бизнес Център „В.“ на [улица].

Ревизията е протекла по реда на чл.122 от ДОПК, като ревизионните органи са приели, че се установяват обстоятелствата по т.2 и т.4 от същия. За да приемат наличието на данни за укрити

приходи (основание по т.2) ревизионните органи са съобразили, че по отношение на дружеството са реализирани редица оперативни проверки в търговски обект клуб „Б.“, стопанисван от „ИНТЕР БИЛД ГРУП“ ЕООД, при които е констатирано, че за извършени в обекта продажби не се издават фискални бележки от регистрираните в него фискални устройства. При оперативна проверка на 18.01.2019г., приключила с Протокол № 0398679/18.01.2019г. /л.1138/ е констатирано, че при контролна покупка на 4 броя такса "вход" на обща стойност от 20,00 лв. не е издаден фискален бон от фискално устройство. При оперативна проверка на 26.09.2021г., приключила с Протокол №0459071/26.09.2021г. /л.1192/ е установено, че при контролна покупка на 2 броя такса "вход" на обща стойност от 20,00 лв. в 01.13 часа не е издаден фискален бон от фискално устройство. По същото време при контролна покупка на 2 броя напитки (Т. и Кафе) на стойност 10,00 лв. не е издаден фискален бон от фискално устройство.

Установено е още, че в периодите от м. 01.2019 г. до м. 07.2019 г. ревизираното дружество не е декларирало в дневниците за покупки всички фактури за доставки на стоки. Не са осчетоводени покупки по фактура № 415632 от 05.07.2019 от „БРАТЯ МИТРОВИ“ ООД с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставка безалкохолни напитки, фактура № [ЕГН] от 20.03.2020г. и фактура № [ЕГН] от 25.06.2020г. издадени от „ВЕЛИКО“ ООД с ЕИК[ЕИК], с предмет на доставка суджук „П.“, фактура № [ЕГН] от 08.02.2019г. от „КОКА КОЛА ХБК БЪЛГАРИЯ“ АД с ЕИК[ЕИК] за доставки на безалкохолни напитки и фактура № 65 от 31.01.2019 „ТОБАКО ТРЕЙД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ООД с ЕИК[ЕИК] -, за доставка на тютюн, всички с обща данъчна основа 1 463,77 лв. и ДДС 292,78 лв. Взето е предвид, че предмет на доставка по тези фактури са стоки, характерни за дейността на дружеството и съобразно събрани доказателства от доставчиците на стоките, същите са доставени до обект на "Интер Билд Груп" ЕООД и са платени в брой. В представените инвентаризационни описи не са установени излишъци от стоките предмет на доставка, по цитираните фактури, с оглед което е прието, че стоките по недеklarираните фактури са продадени, без да са отчетени приходи от продажби и без да е начислен ДДС.

В подкрепа на извода за укриване на приходи е изтъкнат и фактът, че постъпленията на парични средства от клиентите не са били достатъчни за заплащане на извършваните разходи, а недостигът на парични средства е компенсирал чрез осчетоводяване на парични заеми от физически лица. Като получени от физическото лице С. Т. са осчетоводени следните суми: през 2019 г. - 141 000.00 лв., през 2020 г. - 2 000.00 лв. и през периода месец от м. 01.2021 г. до м. 06.2021 г. - 11 000.00 лв. /договорите, за които са представени л.867-861/ Също така с решения на едноличен собственик на капитала на „ИНТЕР БИЛД ТРУП“ ЕООД от 01.05.2019 г. и 01.06.2019г. са направени и допълнителни парични вноски съответно в размер на 5 000.00 лв. и 6 500.00 лв.

Гореизложеното е послужило като основание ревизионните органи да приемат, че са налице данни за укриване на приходи, които надлежно са изложени и на ревизираното лице в изпратеното на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на "Интер Билд Груп" ЕООД Уведомление №Р-22002223000916-113-001/15.06.2023г., с което дружеството е известно, че данъчната основа на задълженията му по ЗКПО за периода 01.01.2019г. - 31.12.2020г. и по ЗДДС за периода 01.07.2019г. - 30.06.2021г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК /л.1320/.

Освен горното ревизионните органи са приели, че са налице основанията по чл. 122, ал.1, т. 4 от ДОПК –,, липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред“

Още при първата ревизия на „ИНТЕР БИЛД ТРУП“ ЕООД е указано да представи данни и доказателства с каква търговска надценка работи дружеството, в това число по групи стоки.

Изискано е и изясняване на каква база и по какъв начин е определена отчетната стойност на продадените стоки/материали при съставянето на счетоводна статия: дебит 706 „Приходи от продажба на материали“, кредит с-ка 304 „Стоки“; Използван ли е софтуер, от който да бъдат установени конкретни данни за вид /наименование/ и количеството на продадените храна и напитки.

В отговор на искането е представено писмено обяснение, с което дружеството е заявило, че при продажбата стоките се отписват по метода на средно претеглена стойност. Стоките за месеца се заприходяват по покупна цена и в края на месеца, при реализацията им - се отписват по тяхната себестойност, като разликата е процентът надценка - печалбата на дружеството от реализацията на стоките. „ИНТЕР БИЛД ТРУП“ ЕООД декларира, че е започнало дейност през м. 12.2018 г., като през първите месеци е заложена 160 % надценка. На постоянни клиенти са издавани клубни карти с 20%, 30%, 50% и 100% отстъпки от консумацията и такса вход в заведението. От м. 10.2019 г., след извършен ремонт на заведението, е заложено вдигане на надценката на 250%. От началото на 2020 г. надценката е свалена на около 200 %. В зависимост от това колко клиенти консумират с карти за отстъпки, крайната месечна надценка варира в рамките от 180% до 200%. Изрично е посочено, че дружеството не използва софтуер за отчитане на продажбите в заведението по количество и вид.

На следващо органите по приходи са установили, че декларираната от „ИНТЕР БИЛД ТРУП“ ЕООД надценка в диапазон 160% - 250% е значително по-висока от осчетоводената. При анализ на данните от счетоводството на задълженото лице е установена надценка в следните размери:

- за 2019 г. - 94,43 %, при нетни приходи от продажби - 628 360,57 лв. и отчетна стойност на продадените стоки - 323 185,42 лв.;
- за 2020 г. - 80,97 %, при нетни приходи от продажби - 283 308,94 лв. и отчетна стойност на продадените стоки - 156 545,84 лв.;
- за периодите от 01.01 до 30.06.2021 г. - 108.49%, при нетни приходи от продажби - 79 688,47 лв. и отчетна стойност на продадените стоки - 38 221,17 лв.

Гореизложеното също е надлежно предявено като основания за прилагане на особения ред ревизия с цитираното уведомление.

В хода на ревизията е констатирано несъответствие между декларираните разходи и приходите от основна дейност. Така за 2019 г. приходите са общо в размер на 696 863,31 лв., като от тях приходите от основната дейност /продажби в заведението/ са 628 360,57лв. /осчетоводени по с-ка 706/. При тези приходи, разходите са общо в размер на 869 247,72 лв., в това число отчетна стойност на продадените стоки 323 185,42 лв., за заплати - 118 538.35лв., за осигуровки - 25 786,71 лв. и за външни услуги - 347 149,55 лв.

За 2020 г. дружеството декларира общо приходи в размер на 451 811.30 лв., като от тях приходите от основната дейност /продажби в заведението/ са в размер на 283 308.94лв. /осчетоводени по с-ка 706/. Осчетоводените разходи са в размер на 345 923.02 лв., в това число: отчетна стойност на продадените стоки 156 545.84 лв., заплати 79 203.85 лв., осигурителни вноски 18 160.14 лв. и външни услуги - 102 093,69 лв., като тези услуги са основно за наем и за музикални програми.

Ревизиращите са приели горепосочените данни за отчетените приходи и разходи за невнасяне на корпоративен данък и за внасяне на ДДС в минимален размер, като косвено доказателство за укрити приходи.

В хода на ревизията с цел установяване на реалност на прилаганата от ревизираното лице надценка, от ревизиращия екип са връчени ИПДСПОТЛ до лица, извършващи подобна или същата дейност при същите или сходни условия. От дружествата е изискано да предоставят информация за обичайната надценка, с която реализират следните групи стоки: безалкохолни

напитки; коктейли; бира; твърд алкохол (водка, уиски, ракия и др.); вино; шампанско и ядки. Информацията да касае периода от 01.01.2019г. - до 30.06.2021г. В случай, че не разполагат с информация за надценка за отделните групи стоки - да представя информация за средна надценка, с която работят за посочения период. Изпратените ИПДСПОТЛ и са получени следните отговори:

- От „Фешън Рентал“ ЕООД (дружество А) са декларирани следните размери на прилагани надценки по години, без да са посочени отделни групи стоки: - За 2019г. - 27%; - За 2020г. - 28% и за периода от м.01.2021г. - до м.06.2021г. - 25% /л.1027/

- От „Театро Лайв“ ООД (дружество Б) са декларирани следните прилагани размери на надценки: за алкохолни напитки около - 98,50%; за безалкохолни напитки около - 150%, като е уточнено, че с за разпродажба на алкохола закупен преди пандемията за периода от м.04.2021г. - до м.06.2021г. надценката е около 60%. /л.1024/

- От „Нирвана 8“ ЕООД (дружество В) са декларирани следните прилагани размери на надценки по години, без да са посочени отделни групи стоки: За 2019 - 159,27%; За 2020г - 271,59% и за периода от м.01.2021г. - до м.06.2021г. - 157,16%/л.1021/

На следващо място ревизионните органи са събрали достатъчно данни, които преценени в своята съвкупност свидетелстват за неотчитане в пълен размер на такса „вход“. От страна на ревизираното лице писмено е заявено, че таксата „вход“ за целия ревизиран период е 5,00 лв. и се осчетоводяват по сметка 703 "Приходи от услуги"

В хода на настоящата ревизия е посетен офиса на СК „Акаунт“ за запознаване със счетоводната система за обработка на счетоводни документи на "Интер Билд Груп" ЕООД. За извършените действия е съставен Протокол №1856587/06.06.2023г. При посещението са обсъдени въпроси, относно отчитането на такса "Вход". От представител на дружеството и счетоводител от кантората е заявено, че такса „Вход“ е отчитана по ЕКАФП с рег. №4167710 с № на ФУ - ДУ 483602 и № на ФП 36641638.

При проверка в ИМ на НАП е установено, че описания ЕКАФП е въведен в експлоатация на 16.04.2019г. На ревизираното лице е връчено ИПДПОЗЛ №22002223000916-040-004/02.08.2023г., с което е изискана информация за конкретизиране по кой точно ЕКАФП са отчитани приходите от такса „Вход“ - като да се посочат № на ФУ и № на фискална памет. С вх.№Р-22002223000916-ПРД-007-И/04.08.2023г. е представено писмено обяснения, с което е изяснено, че реализираните продажби от такса „Вход“ за периода от 01.12.2018г. до 15.04.2019г. са отчитани чрез ФУ № D. и с ФП 36580732 и са осчетоводявани по счетоводна сметка 706. За периода 16.04.2019г. до момента такса "Вход" се отчита по ФУ с № ДУ 483602 и № на ФП 36641638 и счетоводно се завежда по счетоводна сметка 703.

В хода на ревизията е извършен анализ на данните от Z отчети за регистрираните продажби в двата ЕКАФП, от който е установено, че има дати с отчетени суми, които не са кратни на 5,00 лева. Извършено е сравнение между отчетените обороти по ЕКАФП и всички други регистрирани в обекта ЕКАФП, при което е установено, че на дати 01.01.2019г.; 08.01.2019г.; 17.01.2019г.; 04.02.2019г.; 13.03.2019г.; 06.04.2019г.; 25.04.2019г.; 16.09.2019г.; 10.01.2020г.; 22.02.2020г.; 28.02.2020г.; 13.03.2020г.; 26 и 27.09.2020г.; 3 и 4.10.2020г.; 9,10 и 11.10.2020г.; 16, 17 и 18.10.2020г.; 13 и 14.05.2021г. и 17.06.2021г не са отчетени приходи от такса "Вход", а са отчетените обороти от консумация.

От "Интер Билд Груп" ЕООД, са представени писмени обяснения съгласно които дружеството има отпечатани над 1 000 броя клубни карти, които се предоставят на редовни клиенти на заведението. Притежателят на такава карта се ползва с отстъпка от 20% от сметката в заведението, както и не заплаща такса "Вход", както за себе си така и за още двама души. Към обясненията са приложени копия на фактури за закупени през 2019г. - 550 броя клубни карти на

обща стойност 1 254,00 лв. и справка за счетоводното отразяване на закупени през 2018г. клубни карти по 2 фактури на обща стойност 838,00 лв. В справката не е отразен брой на закупени клубни карти за този период.

При комплексен анализ на всички събрани доказателства, относно отчитане на приходите от такса „Вход“ е установено, че в "Интер Билд Груп" ЕООД не е въведена отчетност, която достоверно да отразява събраните суми от такса „Вход“. Не е ясно през ревизирия период какъв е бил размера на таксата. В една и съща година (2019) се твърди, че сумите са отчитани по различни счетоводни сметки 703 "Приходи от продажба на услуги" и 706 "Приходи от продажба на материали", като в последната сметка се отчитат продажбите на консумираните в заведението напитки. Не е създадена организация, която да отразява направените отстъпки, от сметките на клиентите, притежаващи клубни карти.

Допълнително установените задължения за корпоративен данък - предмет на настоящия спор, произтичат от извършеното облагане по реда на чл. 122 - 124 от ДОПК, при установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1. т. 2 и т. 4 от ДОПК. Ревизиращият екип е определил основа за облагане с корпоративен данък, като на първо място е приел, че стоките са продадени с по-висока надценка от осчетоводената. За целите на данъчното облагане е определена надценка от 124,25%, както следва: Най-ниският деклариран размер на надценка от самото ревизирано дружество е 160%. Въз основа на данните за надценка, събрани от други лица, извършващи сходна дейност, е изчислена средноаритметична стойност в размер на 150%, която е най-близка до декларираната от „И. Б. ГРУП“ ЕООД надценка. Осчетоводената от ревизираното лице надценка от 98.50% е събрана с надценката от 150% и сборът от двете надценки е разделен на 2. Така, за целите на облагането по реда на чл. 122 от ДОПК е установена надценка от 124%. Съответно приходите от продажби на стоки в заведението са определени, като към осчетоводената отчетна стойност на продадените стоки е приложена надценката от 124%. Укритите/неотчетените нетни приходи от продажби на стоки са определени, като от установените при ревизията приходи са приспаднати осчетоводените/декларирани приходи от продажби на стоки.

За 2019 г. по реда на чл. 122 от ДОПК е определена данъчна основа, но не е установен корпоративен данък за внасяне. За тази година за целите на ревизията е изчислена отчетна стойност на продадените стоки 274 277.10 лв.. същата е получена като от отчетната стойност на продадените стоки 323 185,42 лв. са извадени 48 908,32 лв., непризнати за данъчни цели разходи за отчетна стойност по фактурите от „АНИВИЯ“ ЕООД. Отчетната стойност на продадените стоки /274 277.10 лв./ е умножена по 124,25% и е получена стойност на стоките с калкулирана надценка. Към така получената надценка е прибавена отчетната стойност на стоките 274 277,10 лв. и е установен нетен приход 663 974,72 лв. От така установения нетен приход са извадени декларираните от „ИНТЕР БИЛД ГРУП“ ЕООД нетни приходи от продажби от 628 360.57 лв. и е установен недеklarиран приход от продажби за 2019 г. в размер на 35 614,15 лв. Ревизионните органи не са признали осчетоводените разходи в размер на 48 908.32 лв. по фактурите от „АНИВИЯ“ ЕООД. Тези разходи не са признати за данъчни цели, като ревизиращите са се позовали на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и чл. 26, т. 2 от ЗКПО, като са приели за доказано, че фактурите не документират реално извършени стопански операции. Като краен резултат за 2019 г. е изчислена загуба от 87 797,39 лв. и не е установен дължим данък за внасяне.

За 2020 г. е изчислена данъчна основа за облагане с корпоративен данък - печалба в размер на 119 242,85 лв., при декларирана загуба в размер на 29 508,57 лв., както следва: Осчетоводените нетни приходи от продажби са 283 308,94 лв., отчетна стойност на продадените стоки е 156 545.84 лв., при което осчетоводената надценка е 80.97 %. Отчетната стойност на продадените стоки /156 545,84 лв./ е умножена по 124,25% и е получена надценка от 194 508.21 лв. Към така получената

надценка е прибавена отчетната стойност на стоките /156 545,84 лв./ и е установен нетен приход 351 054,05 лв. От така установения нетен приход са извадени декларираните от „ИНТЕР БИЛД ТРУП“ ЕООД нетни приходи от продажби /283 308,94 лв./ и е установен недеклариран приход от продажби за 2020 г. в размер на 67 745,11 лв. Не са оспорени декларираните от ревизираното лице разходи. Приспадната е загуба от предходната 2019 г. в размер на 87 797,39 лв. Установен е корпоративен данък да внасяне 3 144,55 лв.

С процесния РА са установени допълнителни задължения за ДДС за внасяне в размер на 14 859,80 лв. Същите са резултат от определена по реда на чл. 122 от ДОПК данъчна основа за неотчетени приходи от продажби. Взети са предвид декларираните от ревизираното лице данни в подадените СД по ЗДДС и отчетните стойности на продадените стоки по сметка 304 „Материали“. Данъчната основа за облагане по ЗДДС е установена, като към месечна отчетна стойност на продадените стоки по сметка 304 е приложена надценка от 124,25% и са приспаднати декларираните данъчни основи всичко подробно описани на страници 26 до 31 от ревизионния доклад.

На основание и чл. 82, ал. 1, чл. 86 и чл. 87 във връзка чл. 6 от ЗДДС върху данъчна основа за облагане, определена по реда на чл. 122 от ДОПК е установен ДДС за довносяне по периоди, както следва: За данъчен период месец 07.2019г. - 1 640,90 лв.; За данъчен период месец 08.2019г. - 2 470,14 лв. ; За данъчен период месец 01.2020г. - 881,90 лв.; За данъчен период месец 02.2020г. - 687,57 лв. ; За данъчен период месец 03.2020г. - 625,89 лв. ; За данъчен период месец 06.2020г. - 843,40 лв. За данъчен период месец 07.2020г. - 760,54 лв. ; За данъчен период месец 08.2020г. - 1 105,31 лв. ; За данъчен период месец 09.2020г. - 1 431,98 лв.; За данъчен период месец 10.2020г. - 4 026,61 лв.; За данъчен период месец 05.2021г. - 385,56 лв.;

На основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ върху невнесените в срок суми е начислена съответната лихва.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред и потвърден от директора на Дирекция ОДОП С. с Решение № 1813/22.12.2023г.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети приобщените към ревизионната преписка писмени документи и електронен носител.

По искане на жалбоподателят е назначена и приета без оспорване от страните съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ), изготвена от вещото лице О. Х. Т., която е дала заключение по следните задачи: Какъв е размерът на търговската надценка на дружеството за ревизирания период въз основа на счетоводни данни? Съответства ли определената от органите по приходите надценка на реално отчетената в счетоводството на дружеството? По какъв метод органите по приходите са определили надценката и правилно ли е приложен той? Съществуват ли други допустими методи за определяне на надценката и какъв резултат биха дали те? Има ли документи или факти, които показват, че част от надценката , използвана от органите по приходите е надценена или определена произволно?

Отговорите на експерта ще бъдат коментирани заедно с останалите доказателства по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годен за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предвид направените по-горе констатации и представените по делото доказателства, се установява че РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В настоящия случай процесният ревизионен акт е издаден от компетентни органи – възложилият ревизията С. Й. Г. - н-к сектор „Ревизии“ ТД на НАП В., оправомощена със Заповед №РД-01-787/08.11.2021 г., изменена със Заповед №РД-01-304/05.04.2023 г. и №РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. във връзка със Заповед №З-ЦУ-3287/08.11.2021 г., №З-ЦУ-324/10.02.2023 г. и №З-ЦУ- 869/03.05.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП във връзка със Заповед №ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. и №ЗЦУ-ОПР-22.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП и Д. Х. П.-гл.инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, са оправомощени да осъществяват производствата по данъчно- осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение, за които компетентна териториална дирекция съгласно чл. 8 от ДОПК е ТД на НАП С., като съгласно приложението /л.30/ производството по данъчно- осигурителен контрол по отношение на И. Б. Г. ЕООД следва да се осъществи от екип на ТД на НАП В.. Съгласно ТР № 3/26.06.2025 г. на ВАС на РБ - ОСС от I и II колегии на ВАС, по тълкувателно дело № 2/2024 г. – " Не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората /другата/ териториална дирекция".

Документите, издадени от органите по приходите в проведеното ревизионно производство са създадени като електронни документи, по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г. /. В този смисъл, приложима е фикцията, регламентирана в чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ относно писмената форма на издадения РА. Доказателствената стойност на подписан с КЕП електронен документ е приравнена на подписан писмен документ. Като електронен документ, подписан от посочените в него органи по приходите с притежавани от всеки един от тях КЕП. Разпоредбата на чл. 184, ал. 1 от ГПК е приложима в настоящото производство, съгласно § 2 от ДР на ДОПК, поради което създадените електронни документи са възпроизведени като преписи на хартиен носител, надлежно заверени от ответната страна. От приложените доказателства е видно, че органите издали ЗВР, РД, РА притежават валидни КЕП. Документите са представени и в електронен вид, като в случая процесуалният представител на жалбоподателя не е оспорил нито представените документи на хартиен носител, нито представения документ в електронен вид.

Ревизионният акт е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА.

Ревизионният акт е издаден и при правилно приложение на материалния закон.

Съдът намира, че ревизиращият екип законосъобразно е преминал към извършване на ревизия по особения ред на чл. 122 - чл. 124 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, в производството по обжалването на ревизионния акт, при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено със събраните доказателства.

От тук следва извода, че в тежест на органите по приходите е да докажат, че е налице обстоятелство по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, както и че са спазени специфичните процесуални изисквания в това производство, а оборването на презумптивната доказателствена сила на ревизионния акт, е на жалбоподателя.

За съда, на първо място е спазено изискването на разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК и ревизираното лице е уведомено, че органът по приходите е установил наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, както и че основата за облагане с данъци ще бъде определена по предвидения в чл. 122 от ДОПК, ред. В изпратеното на жалбоподателя уведомление е определен 14-дневен срок за представяне на доказателства и за вземане на становище, от което следва, че ревизиращите органи стриктно са спазили процесуалните изисквания относно провеждането на ревизията и определянето на данъчната основа по реда на чл. 122 от ДОПК.

В конкретния случай при условията пълно и главно доказване органите по приходите са установили обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК —данни за укрити приходи и т.4 - липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред. Следва да бъде отбелязано, че за да се премине към ревизия по реда на чл.122 от ДОПК е необходимо и достатъчно да се установи само едно от предвидените за нейното провеждане основания в закона. В конкретния случай при извършени от органи по приходите в дирекция „Оперативни дейности“ проверки в стопанисвания от дружеството търговски обект клуб „Б.“ е установено, че при извършване на продажби „ИНТЕР БИЛД ГРУП“ ЕООД не издава фискални бележки от регистрираните фискални устройства в обекта. Това води до укриване на приходи от извършени продажби. На следващо място е установено, че в периодите от м. 01.2019 г. до м. 07.2019 г. ревизираното дружеството не е декларирало в дневниците за покупки всички фактури за доставки на стоки в това число фактури от „БРАТЯ МИТРОВИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], „ВЕЛИКО“ ООД с ЕИК[ЕИК], „КОКА КОЛА ХБК БЪЛГАРИЯ“ АД с ЕИК[ЕИК] и „ТОБАКО ТРЕЙД ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ООД с ЕИК[ЕИК] - за доставки на безалкохолни напитки, суджук „П.“ и тютюн, с обща данъчна основа 1 463,77 лв. и ДДС 292,78 лв. След като дружеството не отчита стоките при тяхната покупка, то не отчита и приходите от тяхната продажба и не начислява ДДС, тъй като тези стоки изобщо не се заведени и за тях няма данни в счетоводството.

Безспорни доказателства за липсата на отчетност, респективно за укрити доходи се извличат и от изключително детайлния анализ на декларираните от дружеството и регистрирани като покупка приходи от такса „вход“, за които е установено, че е невъзможно проследяването. В конкретния случай, съдът намира, че от събраните доказателства, органите по приходите обосновават са приели, че са налице установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 ДОПК, доколкото воденото счетоводство от дружеството-жалбоподател не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане. До приключване на ревизионното производство, а и в съдебното такова от ревизираното лице не са оспорени констатациите за липса на счетоводна отчетност за отчитане на декларираните отстъпки при консумация и от Такса „Вход“ по продадените Клубни карти, както и че дружеството няма софтуер, от който да бъдат установени конкретни данни за вида и количествата на продадените храни и напитки. Съответно представената информация от страна на ревизираното лице не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, което е самостоятелно основание по чл. 122, ал. 1, т. 4 ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред.

При наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК органите по приходите са

определили основата за облагане по реда на чл. 122, ал. 2 от кодекса, като са анализирали относимите обстоятелства в т. 1-16 от разпоредбата. Основата за облагане е определена, като са използвани обобщените данни за реализираната печалба, съответно приходите или доходите от други лица, упражняващи същата или подобна дейност при същите или подобни условия — обстоятелство по чл. 122, ал. 2, т. 12 от ДОПК. В тази връзка в ревизионния доклад достатъчно аргументирано ревизионните органи са обосנוвали защо не примат посочената от ревизираното дружество надценка вземайки предвид обявената такава и реално осчетоводената. Изводите до които са достигнали не търпят критиката предвид, че същите се основават на задълбочен анализ на обективно дадени данни. Не се установяват процесуални пропуски и при определяне на съответната надценка за нуждите на ревизионното производство, което се подкрепя и от заключението на вещото лице, чиято експертиза съдът цени като компетентно и безпристрастно изготвена. Видно от заключението на експерта механизмът за определяне на облагаемата основа от страна на органите е съобразен с разпоредбата на чл.122, ал.2 ,т. 12 от ДОПК. Заместването на изискуемите от материалния закон данни с други такива, посочени в чл. 122, ал. 2 от ДОПК, несъмнено затруднява абсолютното определяне на данъчната основа. В случая данъчната основа е определена по начин, по който да се достигне в максимална степен до тази, която би била установена, ако бяха налице липсващите доказателства и данни, като по този начин е защитен както фиска, така и интересите на задължения субект.

Във връзка с изложеното дотук следва да се приеме, че органите по приходите са установили по безсъмнен начин проявлението на фактите и обстоятелствата, от които черпят правомощието си да определят данъчната основна за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК и да начислят следващите се от това данъци по ЗКПО и ЗДДС. Констатациите им са обосновани от събраните в хода на ревизионното производство доказателства, а направените въз основа на тях правни изводи са съответни на материалния закон. Жалбоподателят не е представил годни доказателства, с които да опровергае при условията на пълно насрещно доказване верността на фактическите констатации в ревизионния акт съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК, поради което законосъобразно органите по приходите са определили данъчните задължения. По тези съображения съдът намира, че не са налице основания за отмяна на обжалвания ревизионен акт, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на процеса на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение, което е своевременно претендирано. Съгласно чл. 161, ал. 1, ДОПК /изм. с ДВ бр.17/26 г./ на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правна помощ. В чл. 37, ал. 1 ЗПП е регламентирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съгласно чл. 24. по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лв. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лв. Предвид фактическата и правна сложност на делото, материалния интерес и процесуална активност на юрисконсулта следва да се присъди в полза на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 250 лева или 127,82 евро.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИНТЕР БИЛД ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Г. С. Т.-управител, чрез адв.Т. С., с адрес за призоваване:гр. С., [жк], [улица], вх.Б, ет.1, ап.16, против РА №Р-22002223000916-091-001 от 18.09.2023г. издадени от С. Й. Г. – орган възложил ревизията и Д. Х. П. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1813/22.12.2023г. на директора на ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА „ИНТЕР БИЛД ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 127,82 евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.